

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1634

Prologvs ad Patres & Fratres Societatis Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60472)

AD
 PATRES ET FRATRES
 SOC. IESV
 PROLOGVS.

V M mihi omnino per-
 suadeam, præclaras illas
 & solidas virtutes, re-
 rumque spiritualium in-
 telligentiam & lucem,
 quâ S. P. N. IGNATIVS, & primi
 illi Patres qui hanc nostram Religio-
 nem fundarunt, nobis præluxerunt, à
 Deo Domino nostro illis per Exercitia
 illa spiritualia, quæ primo Parenti &
 Fundatori inspiravit, fuisse communi-
 cata; & etiam planè existimem, quòd
 per eadem Exercitia, idem Dominus,
 eorum successoribus spiritum eundem

A 4

&

Et perfectionem sit communicaturus, quodque luce hac extinctâ in tenebris simus victuri, Et capillis his, qui pauci Et debiles apparent, abrasis, absque viribus simus remansuri, futuri que sicut reliqui hominum: nullus miretur, quod à multis retrò annis maximum mihi Deus desiderium iniecerit, Patribus Fratribusque meis charissimis sensum animi mei circa hæc Exercitia communicandi; non quod ego me illa comprehendisse existimè, sed ut alios, quibus maiorem Deus lucem communicauit, excitem, quò maiorem ex iis fructum colligant, Et pretiosissimum hunc adamantem poliant: qui si lapis tantum ordinarius esset, parui pretij foret; verum, ut lapis tam pretiosus, inestimabilis est valoris. Hunc in finem annis superioribus primum meum Tomum Vie spiritualis, quam S. Pater noster

noſter in ſuo Exercitiorum Libello nobis detexit, in lucem edidi. Porrò tota hæc via in tres partes diuiditur, quæ vulgò vocantur Purgatiua, Illuminatiua, & Vnitua, propria Incipientibus, Proficientibus, & Perfectis; & accuratè docet, quomodo per eas incedendum ſit. Declaratur etiam, quales eſſe debeant, quibusque donis ornati, tam Magiſter & Pater ſpiritualis qui Exercitia traditurus, quàm qui ea facturus eſt; & quàm menſurâ ea ſingulis pro cuiusque capacitate & diſpoſitione tradenda ſint. Dicitur item, quanti referat ea per quatuor Hebdomadas facere; quantusque inde fructus emanarit, non minùs in ſæculares quàm in Religioſos, & peculiariter ſub fundatione noſtræ SOCIETATIS, in primos eos Patres qui eam fundarunt, illuſtrarunt, & in eo, in

quo eam hodie videmus, statu collocarunt. Tandem in isto primo meo Tomo tamquam fundamentum posui theoriam Libelli dicti Exercitiorum, finemque quem in iis quærere debemus, & eius, tam qui ea facit, quam qui ea facientem dirigit, officium: & illud est, prout ibi diximus, quod viginti primis eius Libelli Annotationibus comprehenditur. Præterea conati sumus, omnium eorum locorum quæ ibi ex Exercitiorum Libello citantur, dare rationem, totamque eam doctrinam ad sua reducere principia; nobis ob oculos ponentes, quod S. Pater noster commendat in p. 4. Constitut. cap. 8. Ad Exercitia spiritua- lia aliis tradenda, postquam quisque in se ea fuerit expertus, assuescant, & dent operam omnes, ut & eorum reddere rationem, & in hoc
armo-

armorum spiritualium genere tractando (quod Dei gratiâ ad ipsius obsequium tantopere conferre cernitur) dexteritatem habere possint: eo modo, vt non solùm aliis satisfiat (sicut in Declar. dicitur litterâ E.) sed etiam vt in illis desiderium excitetur, vt eisdem iuuari velint. Vnde facile constat, quòd ea doctrina, quæ ad dandam Exercitiorum rationem dirigitur, & ad ea facienda animos addit, non tam sit pro discipulo qui ea facit, quàm pro magistro qui ea tradit; nec tam pro eo qui viam illam init, quàm qui in eâ se aliis ducem præbet.

Hæc vna ex causis nec minima est, quæ doctrinam primi mei Tomi difficilem multis & obscuram reddidit. Quia si, vt Exercitia integra fiant, Auctor desideret vt non dentur nisi paucis & magnæ capacitatis personis;

quæ,

quæ, quæso, sufficiet capacitas, ut
quis in eâ viâ dux & magister sit?
Adde, quòd primus ille Tomus sit
tamquam præambulum & prologus
secundi & tertij; quibus totæ qua-
tuor Hebdomadae, & Regula eas se-
quentes, eodem quo illæ scriptæ sunt
ordine declarari debebunt. Quod si
perfici potuisset, omnes illi Tractatus
sibi inuicem lucem dedissent: Verùm
infirmæ meæ valetudo, & graues occu-
pationes, hætenus id perficere, finem-
que imponere prohibuerunt. Hincque
mirum non est, quòd multis ea sint
obscura, & perpauci fructum ex ijs
optatum referant; cùm opus tantùm
inchoatum sit, velut ædificium nec-
dum ad finem perductum. Cui rei
unicum superest remedium; fa-
cienda nempe totius ædificij delineatio,
ex quâ in exiguâ tabulâ vel chartâ
de-

*descriptâ, tota mox facillimè fabrica
 concipitur; atque inde id quod in-
 choatum est (quod per se intelligi ne-
 quibat) & quod extruendum super-
 est, tamquam ex ideâ cognoscitur.
 Hoc idem nobis vsuuenit in subiectâ
 materiâ remedium: describenda paucis
 totius aedificij spiritualis idea, à prin-
 cipio seu fundamento, vsque ad sum-
 mum perfectionis viâ vniuâ: ut ex
 eâ intelligatur, quæ fuerit in aedifican-
 do mens Auctoris; & insuper sciatur,
 quid scriptioni adhuc desit, & quid
 circa Librum hunc Exercitiorum iam
 scriptum sit. Huius occasionem dedit
 nobis Decretum vnum sextæ Congre-
 gationis generalis, & aliud septimæ,
 quo nostris præcipitur, ut singulis an-
 nis per octo dies se colligant, & Exer-
 citia faciant. Decretum septimæ Con-
 gregationis sic habet: Detur opera,
 vt*

vt annua Exercitia spiritualia nono Canone sextæ Congregationis præscripta, exactè ab omnibus fiant, omni omnino excusatione & occupatione sepositâ ac superatâ, ita vt neque negotiis, neq; Confessionibus eo tempore distineantur; seruatâ etiam in illis proportione methodoq;e, quibus integra Exercitia fieri consueuerunt, præsertim quoad recessum ab omnibus. *Consideranda valdè hæc verba, Seruatâ etiam in illis proportione methodoq;e, quibus integra Exercitia fieri consueuerunt. & legatur quod scripsimus in 4. lib. Tomi primi à c. 26. vsque ad 30. de eo, quanti referat, Exercitia facere quatuor Hebdomadis simul, & per omnes modos se exercendi discurrere, omniaq;e dictamina & proposita quæ ijs continentur*

*tur exprimere . In quem finem licet Incipientes facile egeant triginta fere diebus , vt dicitur in Annotat. quartâ inter viginti primas ; magis tamen exercitati facile totum octo vel decem dierum spatio absoluent . Quare , pro nostrorum solatio , superioribus annis totam quatuor Septimanarum materiam in octo Exercitiorum dies , vel , vt melius dicam , in totidem redegi Exercitia & instructiones , quibus totum Libelli argumentum & scopus comprehenditur ; cum breui declaratione omnium modorum se in iis exercendi , octo Meditationibus ex totâ quatuor Hebdomadatum materiâ desumptis . Hanc ego tum summam , quæ cum primo meo Tomo imprimeretur , (quod tamen tum ob causas , omissum fuit) paratam habebam ; eaque est quæ in hoc Libello prodit , quæ , velut ma-
nuale*

nuale quoddam, octo illis Exercitiorum diebus, quæ quotannis fiunt, ad manum sit; sitque tamquam clavis, quæ ostium, ad Libri istius Exercitiorum doctrinaeque eo contentæ intelligentiam, aperiat. Hoc ego donum Patribus Fratribusque meis charissimis offero, rogans, ut eodem quo ego do affectu, illud acceptare dignentur: Et ne nobis sufficiat Exercitiorum tempus Librorum deuotorum lectioni et piis aliquibus Meditationibus impendere: quod licet bonum sit et utile, parum tamen facit ad id quod S. Pater noster à nobis exigit. Reducamus in memoriam, quòd hæc Exercitia fiant, ut vincere seipsum, et omnes à se inordinatos affectus remouere quis possit; et ut iis liberatus, diuinam voluntatem in vitæ suæ dispositione, absque aliquâ determinatione ex affectu

ctus

fectus ; per amorem quo Religioni nostræ obligamur ; per sollicitudinem & curam spiritus , quo fundata est , conseruandi ; per zelum animarum quem Deus cordibus nostris , vt vltimum nostrum finem consequamur , impressit ; per omnem quem S. Patri nostro debemus affectum & reuerentiam ; vt omnes seriò in hoc studium incumbamus , quò , omnibus difficultatibus generosè superatis , hæc Exercitia benè intelligamus , & in iis nos exerceamus . Eorum enim scientiam solo studio & speculatione non consequemur , si re ipsâ & exercitio eorum vim & efficaciam in nobis ipsis non experiamur : nec experiemur , nisi viuaciter , & magno perfectionis nostræ zelo ad ea exercenda nos disponamus ; id'que summâ & forti quiduis etiam tentandi resolutione , quò eam
con-

affectuum inordinatorum plenissimi, propria sunt, reducamur. Persuadeamus nobis, quòd aggredi hæc Exercitia, perinde sit atque dare operam, vt originem radicesque imperfectionum nostrarum cognoscamus; & querere efficax iis curandis remedium, viresque ad obsequendum diuinæ voluntati. Quare toti ad eorum intelligentiam incumbamus, vt ea exerceamus; toti que ad exercenda, vt intelligamus: quò, cum diuinâ gratiâ, lucis, solidique, qui in iis latet, spiritus thesauro fruamur.

Nemo autem me vanum Exercitiorum horum laudatorem reputet, quodque supra valorem eadem mercimonia velim vendere, quandoquidem ipse S. Pater noster (cuius humilitas et rara modestia nulli non nota est) sue ad M. Miona Epistolæ de iis Exercitiis
gra-

grauissimam hanc inserat sententiam:

Magnopere aucto cognoscere quē-
admodum tibi res successerit ; ne-
que id sanè mirum , cū tantum
tibi in re pietatis , nempe vt Pa-
renti filius , debeam. Cuius etiam
egregio amoris , tamque prolixæ
voluntati , quam in me habuisti
semper , ac re ipsâ comprobasti ,
vt responderem , atque in hac vitâ
aliquam gratiæ partem referrem ,
rogavi te vt ad mensē Exercitia
fufciperes sub eo quem nominavi ;
atque adeo facturum te recepisti.
Precor igitur ad maius Dei obse-
quium , si expertus es , ac proba-
sti , ad me perscribas ; sin autem
expertus nondum es , per eiusdem
amorem ac reuerentiam , & mor-
tem acerbissimam , quam causâ
nostrâ obiit , peto quæsoque , vt

B 3 in

in ea te des. Tum verò si te facti pœnituerit, præterquam quòd pœnam nullam recusò, me vanum & irrisorem habeas, & quidem eorum, quibus tantum debeo. *Et infra*: Iterùm, atque iterùm, ac quoties valeo, ob Dei obsequium id ipsum flagito, ne ad vltimum diuina Maiestas requirat ex me quòd non vrserim, neque cunctis meis viribus postularim id quod in hac vitâ equidem possum sentire & excogitare optimum, tum vt homo sibi ipsi tum vt aliis profit quàm plurimis, &c. *Quæ verba sunt S. Patris nostri: quæ sola ad Exercitiorum commendationem sufficiunt.*

Exhor-